

työnimi Nollapiste (versio 1.5 25.6.2008)

KÄSIKIRJOITUS JA KUVASUUNNITELMA
v2

Kirjoittanut:

Ismo Kiesiläinen
& Juuso Pekkinen, Niina Koponen, Emilia Varmavuori

Ismo Kiesiläinen
ismo@mystinenportaali.com
040 7428042

www.mystinenportaali.com/iat/

1 EXT. TÄYTTÖMÄKI - KEVÄT, AAMU

0101 Leskenlehdet ovat alkaneet nousta kuivasta heinikosta.
0102 Aurinko paistaa vielä matalalta sinisellä taivaalla.
0103 Lähion asukkaat ovat kerääntymässä täyttömäelle. Ylös
0104 nousevalla tiellä on paljon väkeä. Taustalla kuuluu
kirkonkellojen ääni.

0105 Rinnettä nousee ylös JOONATAN (20). Hän ohittaa SONJAN
0106 (20), mutta tyttö kääntää katseensa pois. Joonatan jatkaa
0107 matkaa, ja huomaa pian mäen päällä AURORAN (20) ja OSSIN
(25), jotka seisovat käsi kädessä.

SONJA (V.O.)

0108 Yhtenä päivänä mun vastaajaan oli tullut outo viesti. Joltain mieheltä. Se sanoi että mä pelaan jotain peliä ja että se on kyllästynyt siihen. Mä kuuntelin sen monta kertaa ihan paniikissa ennen kuin mä tajusin, ettei se viesti ollutkaan tarkoitettu mulle. Se oli tullut väärään numeroon. Sitten niitä viestejä alkoi tulla lisää, välillä joka ilta. Ja sitten yhtenä päivänä ne loppu, enkä mä kuullut siitä miehestä enää mitään.

0109 Heinikossa juoksee 8-vuotias tyttö, KATARIINA. Sonjan kohdalla hän pysähtyy ja katsoo suoraan silmiin. Sonja katsoo takaisin.

2 TG: AURORA JA OSSI

Mustalla ruudulla otsikko: "Ossi ja Aurora".

3 INT. KIRKKOSALI - EDELLISEN VUODEN LOPPUKESÄ, ILTAPÄIVÄ

0301 Aurora ja Ossi ovat menossa naimisiin. Häät ovat suhteellisen vaatimattomat, vieraita on paikalla muutama kymmen. PAPPI pitää puhettaan. Hääpari kuuntelee ja vilkuilee välillä toisiaan. Kirkon seinällä on iso krusifiksi. Välillä Aurora katsoo sitä.

PAPPI

Sinä Ossi, olet insinööri. Osaat tehdä lujuuslaskelmia ja tiedät kuinka pitkä sillan jänneväli voi olla, ennen kuin se murtuu. Olet varmasti tehnyt hyvät laskelmat myös tulevalle avioliitollenne. Mutta kahden ihmisen kohtaamiselle ei ole kaavaa, se on joka kerta ihme.

Aurora, sinä harrastat teatteria, tunnet käsikirjoitukset. Tässä
(LISÄÄ)

(JATKUU)

0302 PAPPI (jatkuu)
(näyttää Raamattua) on teille käsikirjoitus. Siinä ei ole kuitenkaan vuorosanoja. Niitä te ette voi opetella etukäteen. Te joudutte keksimään kaiken omasta päästänne, improvisoimaan.

0401 Se on pelottavaa, eikö? Teidän vanhempanne istuvat tuolla takana. He, jotka ennen aina kertoivat, mitä teidän pitää tehdä, he ovat nyt hiljaa. Mitä teidän sitten pitäisi tehdä?

0402 Olkaa ihmisiksi. Olkaa hyviä toisillenne. Rakastakaa. Ei siksi, että se on Jumalan tahto, vaan toistenne vuoksi.

0403 Älkää pelätkö epäonnistumisia, vääriä vuorosanoja. Sillä teillä on toisenne. Jos joskus sanotte väärän repliikin, toinen

0402 paikkaa. Jos ette joskus tiedä, mitä teidän pitäisi tehdä, toinen tekee sen teidän puolestanne.

4 INT. KIRKON AULA - JATKUU

Sonja seisoo kirkkosalin ovella ja katselee häitä. Joonatan, tytön poikaystävä, siviilipalvelusmies, on lopettelemassa työvuoroaan kirkon suntion apulaisena. Hän vaihtaa pari sanaa VAHTIMESTARIN kanssa ja tulee sitten Sonjan viereen vetäen samalla kevyen takin päälleen. Joonatan yrittää lähteä, mutta Sonja haluaa vielä jäädä katsomaan seremoniaa.

5 INT. HÄÄJUHLASALI - MYÖHEMMIN

0501 Aurora ja Ossi tanssivat häävalssia. Yhtye soittaa ja laulaa paikan päällä. Vieraat ovat kerääntyneet tanssivan parin ympärille.

LAULAJA

Olen sokea nyt, enkä sinua nää
pidä minusta kiinni, vien sinut
hämärään

0502 Tanssi kanssani tanssi, tanssi
ihollani, kulje kuin tuuli
kulkee hiuksissani

Laita ikkunaan lyhty, näet
pimeän
kun lyhty sammuu, näet enemmän

Pidä minusta kiinni, etten
(LISÄÄ)

(JATKUU)

LAULAJA (jatkuu)
katoaisi, kun valo tulee
ja huomina

0503

Ja jonakin yönä, valtakuntasi
tulee, kaikki sanat anteeksi
annettu on

Ja jonakin yönä sinun käsiisi
annan elämäni ja lupaukset
täytetty on

Laulun aikana muut tulevat mukaan tanssiin.

6

INT. SONJAN KYLPYHUONE - ILTA

0601

Sonja katsoo itseään peilistä. Hän on yöpuvussa.

7

INT. SONJAN YKSIÖ - JATKUU

0701

Verhot on vedetty ikkunan eteen, mutta ilta-auringon valo
siivilöityy huoneeseen niin, että huone on valoisa.

Joonatan istuu Sonjan sängyllä lukemassa kirjaa. Sonja
tulee kylpyhuoneesta ja laittaa samalla hiuksiaan kiinni.

SONJA

Mä näin viime yönä tosi outoa
unta. Haluutsä kuulla?

0702

Jootanan nyökkää. Sonja istuu sängylle Joonatanin päälle.

SONJA

Mä näin unta, että mä olin
feissari, sellainen, joka yrittää
kaupungilla pysäyttää ihmisiä ja
saada niitä liittymään johonki
tai tukemaan jotain. Mä en muista
mikä mun asia oli, mutta mä
yritin kovasti saada ihmisiä
pysähtymään ja kuuntelemaan.
Ihmisiä oli tosin paljon, mutta
kukaan ei ollut kiinnostunut
siitä mitä mä sanoin. Ja sitten
yhtäkkiä mä huomasin, että
kenelläkään ei ole silmiä. Mä
ajattelin, että ehkä ne ei näe
mua. Mutta sitten tuli yksi,
jolla oli silmät, ja se tuli mun
luokse. Mutta sillä ei ollut
korvia. Voit sä kuvitella? Se
ainoo, joka pysähty kuuntelemaan
mua oli kuuro. Enkä mä sitten
enää edes muistanut mitä mä oisin
halunnut sanoa sille.

0703

Samalla, kun Sonja puhuu, hän riisuu Joonatanilta paidan.
Sitten hän kaataa Joonatanin selälleen makaamaan.

(JATKUU)

SONJA

Tiedätsä mikä päivä (katsoo kelloa) kolmen tunnin päästä on?

JOONATAN

Öö...

SONJA

Kolmen tunnin päästä on meidän vuosipäivä. Me ollaan seurusteltu kolme vuotta. Tiedätsä mitä se tarkoittaa...

0704

JOONATAN

Että mulla pitäis olla sulle lahja...

SONJA

No sitäkin! Ois paras olla. Älä vaan sano että sä oot unohtanut.

Joonatan silittää Sonjan jalkoja mutta ei vastaa.

0703

SONJA

Sä oot unohtanut.

Sonja nousee pois Joonatanin päältä.

0705

JOONATAN

En mä oo unohtanut, mutta en mä vaan ole sitä mieltä, että joku vuosipäivä on mitenkään tärkeä.

SONJA

Mutta jos se on mulle tärkeä, niin se voisi olla myös sulle.

JOONATAN

Niin sä sanot. Mut ei puhuta siitä nyt, jooko? Katotaan sitä huomenna. Mä teen sulle ruokaa tai jotain... Mitä mieltä sä olit niistä häistä tänään?

SONJA

Noo.. ne oli aika yksinkertaiset. Tylsät?

JOONATAN

No mitä olisi pitänyt olla? Torvisoittokunta?

SONJA

No joo. No ei, mut... siellä oli joku kymmenen vierasta. Mä en tajuu miksi ihmiset ees pitää häitä jos... kun se juttu on just

(LISÄÄ)

SONJA (jatkuu)
 se, että sinne kutsutaan kaikki
 kaverit ja sukulaiset.. otetaan
 selvää että ketkä on sukulaisia
 ja kutsutaan ne ja kaikki
 muutkin. Ja sit koristellaan joku
 navetta ja sitten kukkasia ja
 sitten kaks sellaista nuken
 näköistä tyttöä heittelee
 terälehtiä, koko ajan.

JOONATAN
 (naurahtaa)
 Musta tuntuu että mä niin en tuu
 viihtymään meidän häissä.

zoom Sonja katsoo Joonatania.

JOONATAN
 Tai siis... sä oot miettinyt ton
 aika tarkkaan.

SONJA
 No onneks sä et edes halua
 naimisiin.

8 TG: JOONATAN JA AURORA

Mustalla ruudulla otsikko: "Joonatan ja Aurora". Taustalla kuuluu sateen ääntä.

9 INT. KIRKON VAHTIMESTARIN KOPPI - SYKSY, ILTA

0901 Joonatan istuu vahtimestarin kopissa ja pyörittelee
 pöydällä erilaisia vihkiparien kuvia. Hän leikkelee niitä
 kahtia ja sovittelee eri pareja toisiinsa. Askartelun
0902 lomassa hän vilkaisee kelloa, joka lähestyy iltayhdeksää.
 Taustalla kuuluu etäistä kirkkokuoron laulua.

10 INT. SONJAN YKSIÖ, SAMAN AIKAAN

1001 Sonjan kännykkä piippaa vastaajaan saapuneen viestin
 merkiksi. Hän ottaa kännykän ja kuuntelee viestin.

VASTAAJAN ÄÄNI
 Uusia viestejä yksi.

MIEHEN ÄÄNI
 Mä tiedän missä sä oot. Sä oot
 mökillä. Mä en jaksa tätä peliä.
 Tajuutsä? Mä en jaksa tätä vitun
 peliä, mitä sä pelaat. Kuuletsä?

Sonja laskee puhelimen korvaltaan hämmentyneenä ja asettaa sen pöydälle.

11 INT. KIRKON KÄYTÄVÄ - HETKEÄ MYÖHEMMIN

1101 KUVA: Joonatan sammuttaa kirkkosalin valot.

1102 Joonatan kävelee käytävää pitkin kirkon muihin tiloihin ja tarkistaa paikkoja.

1103 Kerhotilan ovi on auki, ja Joonatan kurkistaa sisään. Huoneessa on Aurora.

JOONATAN

Hei, mä oon sulkemassa.

AURORA

Joo mä oon just valmis.

1104 Joonatan jatkaa matkaa, mutta pysähtyy vähän matkan päähän odottamaan. Aurora ottaa laukkunsa, astuu käytävälle, työntää oven kiinni ja kävelee Joonatanin perään.

JOONATAN

Me ei olla varmaan tavattu, mä olen Joonatan, vahtimestari... tai siis sivarina oon tässä.

AURORA

Aurora, mä vedän kerhoa täällä. Noille pikkusille.

1105 Joonatan ja Aurora jatkavat kävelyä kohti aulaa.

JOONATAN

Sulla oli häät täällä, pari kuukautta sitten.

AURORA

Niin oli. Sä muistat?

1106 Joonatan nyökkää. He ovat saapuneet kirkon pääovelle, ja pysähtyvät.

JOONATAN

Mun pitää vielä laittaa pari...

AURORA

Okei.

Yhtäkkiä valot välkähtävät ja sammuvat. Joonatan ja Aurora katsovat hämmentyneinä ympärilleen.

AURORA

Sähkökatkos...

JOONATAN

Oota vähän, mä käyn kattomassa.

(JATKUU)

Joonatan lähtee katsomaan talon sähkökaappia ja poistuu aulasta. Aurora jää odottamaan. Hetken päästä Joonatan palaa takaisin ja kohauttaa olkapäitään.

JOONATAN

Mun pitää varmaan jäädä tänne venaamaan, kun mä en tiedä miten nää sähkölukot ja kaikki toimii.

Aurora nyökkää. Joonatanin puhelin soi. Hän ottaa kännykän taskustaan ja katsoo näyttöä.

JOONATAN

Oota vähän.

Joonatan astuu sivummalle.

JOONATAN

No moi Sonja... mä oon täällä kirkolla vielä. Joo, täälläkin on. Joo. Tuun. No mut hei, mun pitää vielä... okei, joo nähään kohta.

1109

1108

Puhelun aikana Aurora kävelee kirkkosalin ovelle ja katselee lasin läpi hämärään kirkkosaliin. Joonatan lopettaa puhelun ja tulee Auroran luokse.

1107

AURORA

Ei näy Jumalaa.

JOONATAN

Jotenkin just nyt se vois näkyä. Kun on pimeetä.

AURORA

Oisko mun mitenkään mahdollista päästä tonne?

JOONATAN

En mä tiedä... se on jo suljettu.

AURORA

Mut sulla on avain. Mennään yhdessä.

Joonatan katsoo Auroraa hetken ja avaa oven.

12

INT. KIRKKOSALI - JATKUU

1201

1202

1203

Aurora astuu hämärään ja hiljaiseen kirkkosaliin. Joonatan jää ovelle, Aurora kävelee pidemmälle saliin ja istuu penkkiin.

AURORA

Tuu tänne.

Joonatan kävelee Auroran luokse ja istuu penkille Auroran taakse.

AURORA

Tää on hurjaa, kun täällä on pimeetä. Ikään kuin olisi salaa jonkun kotona.

JOONATAN

Jumalan?

Aurora nyökkää hymyillen. Hän pyörittelee sormusta sormessaan.

AURORA

Niin. (Katselee ympärilleen.) Pari kuukautta sitten mä menin naimisiin, tässä salissa. Niin kuin sä muistat. Mun miehen nimi on Ossi. Ossi on hyvä kristitty. Se lukee Raamattua ja se käy kirkossa. Se tietää, että Jumala on olemassa. Ossi on insinööri. Jumala on vakio.

JOONATAN

Mies jolta ei koskaan puutu mitään.

AURORA

Niin. Uskotko sä Jumalaan?

Joonatan pudistaa päätään.

JOONATAN

Tai mistä sitä tietää. Mä oon vaan töissä täällä.

AURORA

Mä uskoin ennen. Tai, totta kai mä uskon vieläkin, mutta ihan eri tavalla kuin Ossi. Se on epäreilua. Ossille kaikki on niin helppoa.

Joonatanin kännykkä piippaa. Joonatan katsoo saapunutta viestiä. Aurora kääntyy Joonataniin päin.

1204

AURORA

Onko sun tyttöystävä mustasukkainen?

JOONATAN

On. Kohta se soittaa ja kysyy milloin mä tulen.

AURORA

Niin sen pitääkin. Mä haluaisin, että Ossi olis mustasukkainen. Että se mieltis nyt, että missä mä olen ja kenen kanssa mä olen. Miksei se soita mulle?

JOONATAN

Sä haluaisit, että Ossi ei luottais suhun?

AURORA

Niin. Tai en... en mä sitä tarkota. Totta kai mä haluan, että se luottaa muhun, mutta...

JOONATAN

Mutta sä haluaisit, että se epäilisi niin kuin sä epäilet.

AURORA

Niin.

JOONATAN

Että sä voisit olla varma.

Aurora nauraa.

ajo/zoom

AURORA

Niin.

JOONATAN

Ethän sä voi koskaan tietää varmasti, eiks se ole se juttu. Että sä et voi koskaan tietää toisesta, että mitä se oikeasti ajattelee ja tuntee. Koska jos sä tietäisit, sun ei tarttis luottaa. Ja luottamus on just se juttu minkä sä annat toiselle.

AURORA

Niin, ehkä. Silloin kun me ei oltu vielä naimisissa, oli erilaista. Ehkä avioliitossa on liian helppoa olla varma ja järkevä. Niin kuin täällä kirkossa pitäisi olla varma, että Jumala on läsnä. Mutta en mä ole koskaan nähnyt tai kuullut.

Joonatanin kännykkä piippaa taas. Joonatan ja Aurora katsovat toisiaan ja hymyilevät.

AURORA

Mä luotan suhun. Se on kivaa.

LEIKKAUS:

**1207
1208**

Aurora seisoo alttarin edessä ja katsoo krusifiksia.
Joonatan ottaa penkin selkänojasta Raamatun ja avaa sen.

JOONATAN

Mitä mieltä sä oot Jobin kirjasta?

AURORA

Miten niin?

JOONATAN

Siinähan on mies, jonka uskoa epäillään. Kuuntele.

Joonatan etsii oikean kohdan Raamatusta.

JOONATAN

"Saatana vastasi Herralle: Miksi ei Job olisi jumalaapelkäävä? Sinähän olet sulkenut hänet suojelukseesi, hänet ja hänen perheensä ja omaisuutensa. Olet siunannut kaiken mihin hän ryhtyy -- Mutta ojennapa kätesi ja tartu siihen mitä hänellä on. Saat nähdä, että hän kiroaa sinua vasten kasvoja!"

AURORA

Mun täytyy myöntää, että mä en muista mitä siinä käy.

1209

JOONATAN

(nojaa eteenpäin)

No, Saatana haluaa siis tietää, onko Job oikeasti uskollinen Jumalalle, vai meneekö sillä vaan liian hyvin. Ensin se vie Jobilta karjan ja palvelijat, sitten lapset ja terveyden. Mutta Job ei hylkää Jumalaa, niin kuin Saatana toivoo, vaan päinvastoin se alkaa etsiä Jumalaa entistä kovemmin, se haluaa nähdä Jumalan, ja saada vastauksen, että miksi sille käy näin. Ja sitten lopulta Jumala vastaa.

AURORA

Mitä se vastaa?

JOONATAN

Ei se anna mitään selitystä. Se vaan sanoo, että ihminen ei voi tietää.

AURORA

(hymähtää)

Sä meinaat, että mun pitäis koetella Ossia?

JOONATAN

En mä meinaa mitään. Mä vaan puhun.

Aurora hymähtää.

AURORA

Sä oot viisas. Tai sitten sä hämää. Autatko sä mua?

JOONATAN

Miten?

zoom

AURORA

Tee mulle fritsu. Tohon. (Näyttää kaulaansa.) Katotaan huomaako se.

13 INT. SONJAN YKSIÖ - MYÖHEMMIN ILLALLA

1301

Joonatan ja Sonja makaavat kapealla sängyllä puolialastomina. Huoneessa palaa useita kynttilöitä. Muuten huoneessa on pimeää. Sade ropisee ikkunan takana. Sähkökatkos jatkuu vielä. Joonatan piirtää sormellaan kuvioita Sonjan rintaan.

SONJA

Kuuletsä kun sataa?

Joonatan kuuntelee.

JOONATAN

Anna korva tänne.

SONJA

Täh.

JOONATAN

Anna korva tänne.

Sonja nostaa päätään. Joonatan painaa suunsa Sonjan korvan ympärille.

SONJA

Täh.

JOONATAN

Kun painaa korvansa vasten toisen suuta, voi kuulla meren kohinan.

SONJA

Okei...

1302 Sonja kääntyy Joonataniin päin.

SONJA

Mä kävin tänään hautausmaalla. Mä ajattelin tulla moikkaamaan sua, mutta en mä tullut.

JOONATAN

Mitä sä hautausmaalla teit?

SONJA

Kattelin kuolleita... ja eläviä. Siellä yhdellä haudalla oli sellanen pariskunta, ehkä nelikymppisiä. Tai ne oli kai eronnu, koska ne tuli eri suunnista ja lähti eri suuntiin, eikä ne oikeen sanonu toisilleen mitään.

Se oli kai niiden lapsi, joka oli kuollut, en mä tiedä, mutta mä mietin, että jollain tavalla se oli kans niiden suhteen hauta. Tiätsä, että samalla kun ne kävi muistamassa niiden lasta, ne myös muisti niiden suhdetta. Sit mä mietin niiden suhteelle nimeä. Että mitä siinä hautakivessä lukee.

JOONATAN

Riittasisko Jukkala-Benisch, ehkä.

SONJA

Täh.

JOONATAN

Se oli joku toimittaja Huomenta Suomessa joskus. Silloin kun me oltiin pieniä.

Sonja katsoo Joonatania ensin vakavana, mutta hymyilee sitten.

1303

SONJA

Mä haluaisin, että jos me erotaan...

JOONATAN

Sonja hei... Miks teidän tyttöjen kanssa pitää aina pohtia, että milloin ja miten suhde loppuu? Silloin kun mä seurustelin Lauran kanssa...

SONJA

Mä en halua muistaa sun menneisyyttä...

JOONATAN

..niin, no okei mutta... En mä koskaan mieti että me erotaan, sä mietit.

SONJA

...no mä mietin kaikkea. Enkä mä sitäpaitsi puhu just meistä vaan yleisesti. Suhteista.

JOONATAN

Sonja. Mä rakastan sua. Miks me erottais.

SONJA

Mäkin rakastan sua.

JOONATAN

1304

No okei, mikä meidän suhteen nimi on?

SONJA

Ei ainakaan mitään Riittasisko mitään.

JOONATAN

No oisko joku paikannimi. Niinku vaikka Grönlanti. Kylmä ja etäinen...

Sonja katsoo Joonatania murhaavasti.

JOONATAN

Tai Libya... kuuma diktatuuri...

SONJA

(nauraa)

Haista paska, joku joku oikea nimi.

JOONATAN

zoom

Oikea nimi...

1306**1307**

Sonja kääntyy selälleen ja katselee kattoon. Yhtäkkiä katossa roikkuva lamppu syttyy. Tietokone huoneen nurkassa piippaa ja hurahtaa käyntiin. Joonatan nousee istumaan ja katsoo kelloa kännykästä, Sonja vetää peiton päälleen.

JOONATAN

Kello on aika paljon. Mun täytyy varmaan lähteä himaan. Mun pitää palauttaa auto faijalle.

SONJA

(kurkottaa ikkunaan päin)
Sataaks siellä vielä?

JOONATAN

En mä tiedä, vähän.

Joonatan nousee ylös sängyltä ja pukee paidan päälleen ja housut jalkaansa.

JOONATAN

Muistatsä ne häät viime kesänä, kirkolla? Se morsian, se on meillä duunissa, se vetää jotain kerhoa.

SONJA

Ai.

JOONATAN

Joo, sen nimi on Aurora. Me törmättiin tänään.

zoom Hiljaisuus.

JOONATAN

No. Mä voin varmaan lainata sun sateenvarjoa?

14 TG: AURORA JA JUMALA

Mustalla ruudulla otsikko: "Aurora ja Jumala".

15 INT. AVIOPARIN KOTI - TALVI, ILTA

1501 Ossi istuu työpöytänsä ääressä. Hän pyörittelee pöydällä pientä hyrrää, jota hän yrittää saada pyörimään mustan alustan päällä. Hyrrä sinkoilee holtittomasti. Aurora

1502 istuu taaempaan sohvalle ja lukee Ossin keskeneräistä opinnäytetyötä, jossa on paljon laskutoimituksia ja kaavoja. Auroran kaulassa on punainen jälki.

AURORA

Meidän kerhossa on yks sellanen tyttö, Katariina. Se ei puhu ollenkaan. Tai kyllä se kuulemma kotona puhuu, mutta tuolla se on ihan hiljaa. Ja jotenkin musta tuntuu, että just sitä mä ymmärrän jotenkin eniten. Eiks oo hassua?

OSSI

(keskittyy edelleen hyrrään)
Onko sillä joku sairaus?

AURORA

En mä usko. Mun täytyy myöntää,
että mä en tajua tästä kyllä
mitään. Vaikea löytää edes
kirjoitusvirheitä.

OSSI

Laskuvirheet onkin pahempia.

1503

AURORA

Uskotko sä oikeasti, että kaiken
voi laskea?

OSSI

Miten niin?

AURORA

**skarppi
Ossiin**

Sehän tarkoittaa, ettei voi olla
ihmeitä, ettei voi tapahtua
mitään sellaista, mitä ihminen ei
voi ennustaa.

Ossi kääntyy Auroraan päin ja miettii hetken.

OSSI

**skarppi
Auroraan**

Se, että kaiken voi laskea, on
ihme.

1504

Aurora nousee ylös ja kävelee peilin eteen. Hän katsoo
punaista jälkeä kaulassaan.

AURORA

Mitä jos mä vaikka yhtäkkiä
jättäisin sut, ihan noin vaan?

ajo/zoom

Ossi nousee ylös, kävelee Auroran luokse ja kietoo kädet
tämän ympärille.

OSSI

Sä ajattelet, että usko on
ihmissuhde. Että sä kysyt ja
Jumala vastaa. Mä uskon, että
kaikki vastaukset on jo annettu.
Kaikkia ei vaan ehkä oo vielä
löydetty. Tuu kattomaan tätä.

1505

Ossi vie Auroran pöydän ääreen. Hän ottaa hyrrän ja
pyöräyttää sitä. Hyrrä heiluu ensin hetken, mutta jää
sitten pyörimään tasaisesti. Sitten Ossi nostaa hyrrän
alla olevaa muovilevyä. Kun hän laskee levyä takaisin
alas, hyrrä jää leijumaan ilmaan.

16 INT. TALVI, KIRKKOSALI - YÖ

1601 Aurora ja Joonatan ovat jääneet taas kirkolle. Joonatan istuu penkissä, Aurora seisoo alttarilla.

AURORA

Mä löysin yhden runon, josta sä
ehkä saattaisit pitää. Saanko mä
lukea sen sulle?

1602 Joonatan nyökkää. Aurora tulee Joonatanin viereen ja kaivaa taskustaan paperin.

AURORA

*Istun asunnossa ja mietin,
millaista olisi olla Lemillä
nostamassa perunoita. En ole
koskaan käynyt Lemillä sen
itsensä vuoksi, enkä paljon
muutenkaan.*

*Sinä tulisit ja hameesi
heiluisi. Sitten katoaisit ja
kuuluisi traktorin ääni ja koiran
haukku ja näkyisi variksen lento.*

*Jos Jumala on, se antaisi
meidän olla varsin vapaasti.*

LEIKKAUS:

1603 Aurora makaa penkille selällään, pää Joonatanin sylissä.

AURORA

Tiedätsä kun on sellaisia
ihmisiä, jotka ei koskaan vastaa
sähköposteihin tai
soittopyyntöihin? Mulla on
sellainen olo. Mä puhun ja puhun,
mutta mä en tiedä kuunteleeko
kukaan. Tai jos kuuntelee, niin
mitä se musta ajattelee? Nauraako
se? Onko se pitkästynyt? Ootsä
pitkästynyt?

Joonatan pyörittää päätään.

AURORA

Mitä jos Jumala ei välitä? Eiks
se ole sama asia kuin että sitä
ei olis olemassakaan.

1604 Aurora nousee takaisin istumaan. Hän ottaa Joonatania kädestä niin, että heidän sormensa menevät ristiin.

(JATKUU)

1605

AURORA

Ajattele, me ollaan sen kotona,
mutta se ei puutu mitenkään
siihen mitä me tehdään. Sitä mä
en ymmärrä.

Joonatan ottaa paperin penkiltä.

JOONATAN

Sitähän sä halusit: *Jos Jumala
on, se antaisi meidän olla varsin
vapaasti.*

zoom

Aurora suutelee Joonatania. Sitten uudestaan, vähän
pidempään. Joonatan vastaa suudelmaan.

17

INT. SONJAN YKSIÖ, SAMAAAN AIKAAN

1701

Puhelimeen on tullut vastaajaviesti. Sonja nostaa luurin
korvalleen.

MIEHEN ÄÄNI

Missä sä oot? Anteeks että mä
soitan tähän aikaan mutta missä
vitussa sä oot. Mä... mä kävin
mökillä, sä et ollu siellä.
Tiiätsä, meri oli jo jäässä.
Meidän olis pitänyt nostaa vene
ylös. Kaikki on vitun
sekasin. Mä haluan että sä tulet
takaisin. Mä haluan riisua sun
vaatteet ja... mä vaan haluan sut
takaisin.

18

INT. KIRKKOSALI - MYÖHEMMIN

1801

Aurora astuu kirkkosalin raollaan olevasta ovesta sisään
puolipukeissa. Hän kävelee hitaasti kohti alttaria ja

1802

seinällä roikkuvaa krusifiksia. Aurora alkaa puhua
itseksensä, ääneen, kuin kirjoittaisi päiväkirjaa.

AURORA

Siitä asti kun mä oon ollut
pieni, mä olen ajatellut, että sä
olet se tyyppi pilven reunalla,
joka istuu siellä ja katsoo, että
kaikki käy hyvin. Mutta se pilvi
on vaan niin korkealla, ettei
sinne voi nähdä. Ja sitä
uskominen kai on, ettei näe. Enkä
mä näe. Mutta mä olen ajatellut,
että jos mulle joskus tulee
oikeasti hätä, niin sitten mulle
vastataan.

1803

Mä taisin nukahtaa äsken. Mä näin
sellaista unta, että mä olin
(LISÄÄ)

AURORA (jatkuu)

lavalla, kesken näytelmän, ja mä en yhtään tiennyt mitä mun olisi pitänyt tehdä. Mä olisin kamalasti halunnut kysyä ohjaajalta, puhua sen kanssa. Mä tiesin, että se oli paikalla, mutta en mä tiennyt missä. Oliko se katsomossa? Vai jossain parvella? Valot oli tosi kirkkaat ja mä näin vaan sen mitä näyttämöllä tapahtui. Ja mä vaan jatkoin näyttelystä, vaikka se tuntui musta ihan väärältä, ja mä pelkäsin kamalasti mitä ohjaaja sanoo mulle sen jälkeen.

Ja sitten kun näytelmä oli ohi, ohjaaja tuli mun luokse. Se oli Katariina, se tyttö meidän kerhosta. Mä kysyin siltä, että miten esitys meni, mutta se vaan katsoi mua ihan hiljaa, eikä sanonut mitään. Mä vaan halusin tietää, miten mun esitys meni.

Aurora vaikenee. Yhtäkkiä hänen kasvonsa kirkastuvat. Auroraa alkaa itkettää, yhtäaikaan lohduttomasti ja onnellisesti.

1804
1806
1805 1804
1807

19 TG: SONJA JA JOONATAN

Mustalla ruudulla otsikko: "Sonja ja Joonatan".

20 EXT. TÄYTTÖMÄKI - AAMU

2001 Luminen täyttömäki aamuauringossa. Taustalla kuuluu kirkonkellojen ääni.

21 INT. SONJAN YKSIÖ - AAMU

21A01 KUVA: Joonatan katsoo kylpyhuoneen peiliin.

2101 Sonja istuu aamupalalla pienen pöydän ääressä ikkunan edessä. Ikkunassa on verhot, jotka hämärtävät huonetta vähän, vaikka ulkona on kirkasta.

Joonatan tulee huoneeseen, kävelee Sonjan taakse ja ojentaa hänelle pienen lahjapaketin.

JOONATAN

Hyvää kolme-ja-puoli-vuotispäivää.

SONJA

Täh.

2102A

Sonja hymyilee ja häntä alkaa itkettää. Joonatan kiertää omalle puolelleen pöytää ja istuu alas.

SONJA

Kiitos.

JOONATAN

Mä oon miettinyt, että pitäisköhän meidän muuttaa yhteen? Tai siis... niin. Pitäiskö meidän muuttaa yhteen?

SONJA

Mistä sulle nyt toi tuli mieleen?

JOONATAN

No mä oon ajatellut... Tai, mä puhun sulle nyt ihan suoraan. Mulla on sellainen olo, että sä toisinaan haluat multa asioita, ja että mä en ehkä aina kuule niitä tai ota huomioon. Että mä en ole sellainen kuin sä haluat. Sit mä oon miettinyt että kyllä periaatteessa voisin olla.

SONJA

Mitä sä tarkoitat?

JOONATAN

Ehkä mä olen pelannut sellaista peliä. Että kun mä olen nähnyt, että se haluat multa jotain, niin mä olen aina yrittänyt todistaa, että sä olet väärässä. Kun sä haluat naimisiin, mä sanon, että sun pitäis opetella luottamaan. Ja kun sä lähetät mulle tekstiviestin, niin mä en vastaa ihan heti. Mut mitä se on auttanut. Sä olet vaan yrittänyt kovempaa.

SONJA

Oot sä nyt ihan varma? Totta kai me muutetaan yhteen! Kai?

2102B

Sonja alkaa avata lahjaa. Joonatan nousee ylös ja vetää verhon ikkunan edestä. Huoneeseen tulvii talviaamun kirkas valo.

JOONATAN

Sonja. Mä oon pettänyt sua.

SONJA

Mitä?

Joonatan on hiljaa.

**Joonatan
peittää
Sonjan**

SONJA

Mitä sä puhut? Miten niin sä oot pettänyt mua?

JOONATAN

Haluatko sä että mä kerron?

SONJA

En. Kenen kanssa?

Joonatan ei vastaa.

SONJA

Mä tiesin. Milloin? Missä?

JOONATAN

Viikko sitten. Kirkolla.

2103A

Hiljaisuus. Joonatan kävelee takaisin pöydän luokse, mutta ei istu alas.

SONJA

Vitun sopivaa. Mä tiesin että näin tulee tapahtumaan, jossain vaiheessa. Että mä olen tyhmä. No, onneks ei oltu ehitty muuttaa yhteen. Siksikö sä halusit muuttaa?

JOONATAN

Mä olen pahoillani, että mä petin sun luottamuksen.

SONJA

Haista vittu. Tiedätsä Joonatan, mä en ole koskaan luottanut suhun. En koskaan.

JOONATAN

Mä haluaisin .. ensinnäkin mä haluan pyytää sulta anteeksi...

SONJA

(puhuu päälle)

Älä pyydä, koska sä et saa.

JOONATAN

...ja toiseksi mä olin tosissani siinä, mitä mä sanoin muuttamisesta. Mä haluaisin jatkaa meidän suhdetta ja sitoutua siihen eri tavalla kuin ennen. Mä haluan olla sun kanssa, ja mä haluan muuttua sellaiseksi, että se on mahdollista.

SONJA

En mä halua, että sä muutut
mitenkään miksikään mitä mä
haluan. Onko sulla on sellainen
kuva musta, että mä jotenkin
yritän muokata sut oman makuni
mukaan ja nyt sä oot jotenkin
valmis siihen.

**zoom
2103B**

Joonatan on istuu takaisin tuolilleen. Sonja ottaa
pöydältä lasin ja juo siitä vähän. Sitten hän ojentaa
lasin Joonatanin huulille ja kallistaa sitä niin, että
Joonatanin on pakko juoda. Sitten hän ojentaa kätensä
sivulle ja päästää otteensa lasista. Lasi putoaa lattialle
ja särkyä.

2104**2105**

Joonatan kumartuu lattialle poimimaan sirpaleita.

SONJA

Varo ne voi olla teräviä.

2106

Sonja laskeutuu myös lattialle. Häntä itkettää.

JOONATAN

Me ei silloin annettu meidän
suhteelle nimeä.

SONJA

No, nyt se on kuitenkin kuollut.
Sä voit haudata sen mihin haluat.

JOONATAN

Sonja, luota muhun.

SONJA

Ei se ole mun käsissä. Tiedätsä
Joonatan rakas, mä jättäisin sut
muuten, mutta sä teit sen jo.

22 INT. SONJAN YKSIÖ - PÄIVÄ

2201

Sonja istuu yksin sängyllään valoisassa huoneessa ja
itkee. Yhtäkkiä kännykkä piippaa. Sonja miettii hetken ja
2202 ottaa sitten puhelimen pöydältä ja kuuntelee vastaajaan
tulleen viestin.

MIEHEN ÄÄNI

(puhuu hitaasti)

ajo

...ootko sä siellä? En mä tiedä
kuunteletko sä näitä mun
viestejä. Enkä mä tiedä miksi mä
puhun. Mä jotenkin haluaisin...
Muistatko kun me oltiin kerran
2203 mökillä, se oli se kesä kun satoi
aina. Muistatko sä? Muistatko?

Sitten mies on vain hiljaa. Sonja painaa puhelimen lähemmäksi korvaansa ja kuuntelee. Kuuluu vain kohinaa. Hiljaisuus tuntuu kestävän pitkään, ikään kuin se tapahtuisi tässä ja nyt.

MIEHEN ÄÄNI

Jos me ei tavata enää niin...
anna mulle anteeksi ja voi hyvin.
Hyvää kevättä.

Sonja sulkee puhelimen ja kääntyy katsomaan ikkunaan päin.

23 EXT. TÄYTTÖMÄKI - KEVÄT, AAMU

Sama kohtausta kuin elokuvan alussa:

2303 Leskenlehdet ovat alkaneet nousta kuivasta heinikosta. Aurinko paistaa siniseltä taivaalta. Lähiön asukkaat ovat

2304 kerääntymässä täyttömäelle, ylös nousevalla tiellä on paljon väkeä. Taustalla kuuluu kirkonkellojen ääni. Joonatan, Sonja, Aurora ja Ossi ovat myös paikalla.

2305 Joonatanin ja Sonjan katseet kohtaavat, mutta tyttö kääntää katseensa pois. Ylhäällä Joonatan kohtaa myös Auroran, joka kulkee käsi kädessä aviomiehensä **2306** kanssa. Joonatan ja Aurora hymyilevät toisilleen **2307** lämpimästi.

2309 Katariina katsoo Sonjaa, hymyilee vähän, ja lähtee sitten kohti mäen huippua.

2310 Väkijoukossa alkaa tapahtua liikehdintää. Auringonpimennys on alkamassa. Kuu liukuu hitaasti auringon eteen. Ihmiset **2311** nostavat silmilleen suojalasit. Mäki pimenee ja hiljenee. **2312** Kaikki katsovat aurinkoa.

2313 Sonja laskee suojalasit kasvoiltaan, siristää vähän silmiään ja kääntää sitten katseensa suoraan kameraan.

Seuraava tapahtuu hyvin hiljaa ja eleettömästi, kuin viittomakielellä: Sonja avaa suunsa, mutta ei sano mitään. Hän nostaa oikean kätensä suun eteen, sulkee sen nyrkkiin kuin ottaakseen äänen ilmasta kiinni ja painaa sitten käden korvalleen kuin kuunnellakseen. Sitten hän taas sulkee kätensä ja heittää äänen kohti kameraa.

Kamera kääntyy hitaasti horisonttiin, pois päin auringonpimennyksestä. Muut mäellä olijat katsovat aurinkoa suojalasit kasvoillaan. Ossi on kietonut kätensä Auroran ympärille, joka katsoo pimennystä suojalasien ohi. Kamera jatkaa tasaisesti kääntymistään kunnes toisella puolella tulee vastaan Joonatan, joka katsoo myös kameraan. Hän ottaa Sonjan lähettämän äänen ilmasta kiinni ja painaa sen korvaansa vasten. Sitten hän laskee kätensä **2314** alas.